I

Respir, oh poema sense dring!
Canvi pur que no cessa
d'espais del món per fondals del meu ésser.
Contrapès on, amb ritme, esdevinc.

Única onada de què
jo sóc la mar que n'acull la semença.
Guany d'alè.
Oh mar, pura creixença!

Quants d'aquests llocs dels espais alzinats
foren dins meu! Vents de gran força,
jo els he engendrats.

Aire, ¿em coneixes? Tu serves encara tots
els llocs que, temps ha, foren meus. Tu, escorça,
corba, fulles i cant dels meus mots!

II

Com al mestre, enardit, que es llança a escriure
sobtosament, el full li va absorbint
els trets *més vers*, així el mirall, sovint,
furta a les noies el beat somriure,

quan tasten els matins, en soledat,
o a l'esclat de les llums fidels del llostre.
Després, damunt l'alè de cada rostre,
cau, solament, aquell reflex gelat...

Quants ulls han vist el flamareig somort,
temps ha, de les fumoses xemeneies!
Mirades vives que s'ha endut la mort.

El que es perd a la terra, ¿qui ho sabria?
Només tu, déu dels himnes, que somreies
cantant el cor que per al Tot naixia.

III

Oh miralls, no s'han dit els secrets
mai encara de la vostra essència.
Intervals cecs del temps, ulls perfets
de sedassos que emplena l'absència.

Del saló sou malbaratament.
Quan vespreja, boscos de basarda,
i, com banyes d'un cérvol ardent,
us travessen els llums de la tarda.

De vegades sou plens de pintures.
Unes sembla que dormin *endins*.
Espantats, feu enllà altres figures.

La més bella, però, es queda, fins
que el narcís enfonyi una llum clara
en ses galtes, virginals encara.

IV

Aquest és l'animal inexistent.
Ells l'amen, i no en saben les dolçors
—el coll i l'aire i el capteniment,
i fins la llum del seu esguard calmós.

No *existia*. I l'amor el féu sorgir,
ben pur. Ells deixen sempre espai real,
i en fan estalvi i llum. Alçant allí
lleugerament la testa, no li cal

gens, d'existir. Car de menjar fou franc,
que es nodrí de potència de ser.
I l'animal n'esdevingué tan fort

que un corn, només un corn, al front tragué.
A una donzella s'acostà, tot blanc,
i entrà al mirall d'argent i en el seu cor.